

Lovgivning, fra hvilke den egentlige Hovedbefordring foregaar. Den engelske Lovgivning er, som bekendt saaledes meget nøieregnende i denne Retning, og dens Overholdelse bliver meget omhyggelig og nøiagtig paaset. Men dermed er det dog ikke givet, at der jo nok, forsaavidt der er Spørgsmaal om en noget længere første Del af Befordringen — og navnlig tænker jeg da paa Befordringen herfra til England — kan blive Spørgsmaal om at opstille noget nærmere Regler. Sagen er nu imidlertid den, at det neppe lader sig gjøre at opstille ganske almindelige Regler i saa Henseende, men disse maa være forskjellige dels efter Aarstidens Bessaffenhed, dels efter Skibets Bessaffenhed og Antallet af de Passagerer, der befordres, og dels endelig efter Bessaffenheden af den øvrige Ladning. Vil man altsaa forsøge paa at opnaa Noget i denne Retning, saa veed jeg ikke at foreslaa Andet end, at der gives Regjeringen en vis Myndighed med Hensyn til de enkelte Skibe, som bruges til Befordringen. Noget Almindeligt lader sig jo vel nok opstille, men de enkelte Regler lader sig dog vistnok kun fastsætte i det enkelte Tilfælde. Der er nu vel derhos en Bestemmelse i Loven af 1ste Mai 1868, som, naar den bliver taget meget bogstavelig, mulig allerede kan siges at indeholde Hjemmel for Regjeringen til at udstede en Anordning om dette Forhold. Der findes nemlig i Slutningen af § 8 af den nævnte Lov følgende Ord: „Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Indholdet af de mellem Udvandrere og Agenter affluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig Anordning.“ Men jeg har i det Mindste ikke troet, at det var rigtigt, naar ikke Rigsdagen selv ligesom opfordrede Regjeringen dertil, at give disse Ord en saa vidt gaaende Betydning, som der derved vilde blive Spørgsmaal om. Det synes mig nemlig, som om de citerede Ord dog nærmest maa forstås saaledes, at man derved holder sig indenfor den hele Tankegang, som bekræfter den foregaaende Del af § 8. Og det vil nu ses, at Bestemmelserne deri ikke gaa saa vidt, som der her maa blive Spørgsmaal om, ligesom ogsaa Et og Andet af, hvad der

i det Lovforslag, som jeg herved forelægger, er foreslaaet, dog vanskeligt kan siges umiddelbart at vedrøre „Indholdet af de mellem Udvandrere og Agenter affluttede Kontrakter“. Bestemmelser om Undersøgelsen af Skibet og om Undersøgelsen af de Udvandrere, der befordres, tror jeg saaledes f. Ex. ikke, at man har tænkt paa ved de omtalte Udtryk i § 8. Vil Rigsdagen imidlertid, at noget Saadant skal lægges ind deri, kan jeg dog forsaavidt ikke have Noget derimod; men jeg har i alt Fald anset det for rigtigt, at Sagen blev forelagt Rigsdagen. — I Forbindelse med de hidtil omtalte yderligere Bestemmelser indeholder Lovforslaget derhos en Forhoielse af Straffebestemmelserne i Loven af 1868. Efter Bessaffenheden af de Forhold, der omhandles i Loven af 1ste Mai 1868, er Mulkens højeste Beløb deri sat til 200 Rd. Men denne Muilt er i Virkeligheden altfor minim, hvor der er Tale om indirekte Befordring. Naar der er Tale om mangfoldige Udvandrere, kan nemlig den, som i Dvrigt vil overtræde Loven, mulig betragte det som en heldig Forretning at overtræde Lovbestemmelsen og saa betale Mulkten, selv med dens Maximum. Noget Andet er det, at der ifølge den Myndighed, som Regjeringen i Henhold til Loven af 1868 i Dvrigt har, paa anden Maade kan føres en Kontrol med dens Overholdelse. Naar de Straffebestemmelser, der findes i Loven af 1868, imidlertid nu skulle udvides til at gjælde ogsaa om Overtrædelse af de Bestemmelser, der her blive foreslaaede med Hensyn til den indirekte Befordring, er det ganske naturligt, at disse Straffebestemmelser samtidig forhoies.

Hermed henstiller jeg nu denne Sag til det ærede Things Overveielse. Jeg skal kun endnu tilføie, at, naar Sagen først fremkommer saa sent, saa er det begrundet i, at den oprindelig har været behandlet som en Del af en anden Sag, nemlig Revisionen af en ældre Lov af 12te April 1851 om Tilsyn med Dampskjeder, Dampmaskiner og Skibe. Det har viist sig, at dennes Revision frembød saadanne Vanskeligheder, at den ikke kunde fremkomme i nærværende Samling, og det foreliggende Lovforslag er da blevet fremmet særskilt, fordi Opmærksomheden var bleven saa